സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III

കെ. ദാമോദരൻ

6. മാർക്സിസവും ഭൗതികവാദവും

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

6 മാർക്സിസവും ഭൗതികവാദവും 1

1 മതവും കമ്യൂണിസവും 2

2 ആത്മീയവാദവും ഭൗതികവാദവും . . . 3

3 മാർക്സിസവും ആധുനിക ശാസ്ത്രവും . . 4

6

മാർക്സിസവും ഭൗതികവാദവും

1 മതവും കമ്യൂണിസവും

മഹാകവി ഷെല്ലി വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഒരു നിരീശ്വരവാദിയാണെന്ന് പ്രിൻസിപ്പാൾ എങ്ങനെയോ അറിഞ്ഞുവശായി. ഉടനെ കൽപന പുറപ്പെട്ടു: “ഇരുപത്തിനാലുമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഷെല്ലി ദൈവത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ അയാളെ കോളജിൽ നിന്ന് ഡിസ്മിസ് ചെയ്യും!”

ഇന്നത്തെ മതഭ്രാന്തന്മാർ 24 മണിക്കൂർ സമയംപോലും അനുവദിക്കാൻ തയ്യാറില്ല. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധികളായ ഹിന്ദു പിന്തിരിപ്പനും, മുസ്ലീം പിന്തിരിപ്പനും, ക്രിസ്ത്യൻ പിന്തിരിപ്പനും മറ്റെല്ലാ പിന്തിരിപ്പനും ഒരേ പ്ലാറ്റ്ഫോറത്തിൽ കയറി മുക്രയിടുകയാണ്.

> “കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ നിരീശ്വരവാദികളാണ്; ഈശ്വരവിശ്വാസമില്ലാത്തവരാണ്; സദാചാരബോധമില്ലാത്തവരാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരെ നശിപ്പിക്കുക!”

ഈ ആക്രമണത്തിന്റെ അർഥമെന്താണ്?

ഒരു മതത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്ത നിരീശ്വരവാദികൾക്കു മാത്രമേ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയിൽ സ്ഥാനമനുവദിക്കാവൂ എന്ന് പാർട്ടിയുടെ പരിപാടിയാകട്ടെ, ഭരണഘടനയാകട്ടെ, നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച്, മതവിശ്വാസങ്ങളെ ബലം പ്രയോഗിച്ചെതിർക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നാണ് മാർക്സിസ്റ്റാചാര്യന്മാർ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. 1874-ൽ തന്നെ നിരീശ്വരവാദം ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കണമെന്ന അരാജകവാദത്തെ എംഗെൽസ് എതിർക്കുകയുണ്ടായി. മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരായ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം അസംബന്ധമാണെന്നും മതത്തെ നിലനിർത്താൻ മാത്രമേ അതു സഹായിക്കുകയുള്ളുവെന്നുമാണദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. മതത്തിനെതിരായ സമരം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയുടെ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന വാദം ബൂർഷ്വാഅരാജകവാദികളുടെ വാദമാണെന്ന് ലെനിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ലെനിൻ മതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ മതവിശ്വാസികളായ തൊഴിലാളികളെ പാർട്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നത്. ലെനിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പുരോഹിതനുപോലും പാർട്ടിയിൽ ചേരാം. ഒരു നിബന്ധനയേയുള്ളു: അയാൾ പാർട്ടി പരിപാടിയെ എതിർക്കരുത്. നേരെമറിച്ച്, പാർട്ടിപരിപാടി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ബോധപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കുകയും വേണം. അയാൾ പാർട്ടിയുടെ അച്ചടക്കത്തിന് വഴങ്ങണം. മതം പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയായി പാർട്ടിയെ ഉപയോഗിക്കരുത്; അത്രയേ വേണ്ടൂ.

ലെനിന്റെ തന്നെ വാക്കുകളിൽ,

> “ഏതെങ്കിലുമൊരു പുരോഹിതൻ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ സഹകരിക്കാൻ തയ്യാറായി വരികയാണെങ്കിൽ — അയാൾ പാർട്ടിപരിപാടിയെ എതിർക്കാതെ ബോധപൂർവം പാർട്ടിപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുവെങ്കിൽ — നമുക്കയാളെ സോഷ്യൽ ഡെമോക്രസിയുടെ (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ) അണികളിലേക്കു സ്വീകരിക്കാം. മെമ്പർമാരുടെ തത്വശാസ്ത്രവും പാർട്ടി പരിപാടിയും തമ്മിൽ വല്ല വൈരുദ്ധ്യവുമുണ്ടോ എന്ന് ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിക്കും പരിശോധിക്കാൻ വയ്യ… എന്നാൽ, ഒരു പുരോഹിതൻ പാർട്ടിയിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം തന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരേ ഒരു പ്രവൃത്തി മതവിശ്വാസങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കൽ മാത്രമാണെന്നു കണക്കാക്കിയാൽ അയാളെ പാർട്ടിയിൽ നിന്നു പുറത്താക്കേണ്ടിവരും. ദൈവവിശ്വാസമുള്ള തൊഴിലാളികൾക്ക് സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാറ്റിക്ക് പാർട്ടിയിൽ പ്രവേശനം നൽകിയാൽ മാത്രം പോരാ; അവരെ റിക്രൂട്ടുചെയ്യാൻ ഊർജിതമായി ശ്രമിക്കുകകൂടി വേണം. ആ തൊഴിലാളികളുടെ മതവിശ്വാസങ്ങളെ അൽപമെങ്കിലും വ്രണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ നമ്മൾ കഠിനമായി എതിർക്കും. നമ്മൾ അവരെ റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്നത് മതത്തിന്നെതിരായ ഒരു സജീവ സമരം നടത്താൻ വേണ്ടിയല്ല; പിന്നെയോ, നമ്മുടെ പരിപാടിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അവർക്കു പരിശീലനം നൽകാൻ വേണ്ടിയാണ്.”

മതത്തെപ്പറ്റി ലെനിൻ ഉന്നയിച്ച തത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഭരണം നടക്കുന്ന മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും മതവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് പരിപൂർണ സ്വാതന്ത്ര്യമനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മറ്റെല്ലാറ്റിനേയുമെന്നപോല മതത്തേയും ശാസ്ത്രീയമായിട്ടാണ് പരിശോധിക്കുന്നത്. സ്വാർഥമതികളായ ഏതാനും ചില പുരോഹിതന്മാർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ് മതമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. സാമൂഹ്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്നാണ് മതവിശ്വാസങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത് എന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

സ്റ്റാലിൻ പറയുന്നു:

> “സമുദായത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം-സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രീയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവം — ആരാഞ്ഞു നോക്കേണ്ടത് ആ ആശയങ്ങളിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും അഭിപ്രായങ്ങളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലുമല്ല. പിന്നെയോ? സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിലാണ്; സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിലാണ്. കാരണം അവയാണ് ഈ ആശയങ്ങളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നത്.”

ഇതുതന്നെയാണ് മാർക്സ് ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ പറഞ്ഞത്:

> “മനുഷ്യരുടെ ബോധമല്ല അവരുടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്; മറിച്ച്, സാമൂഹ്യ ജീവിതം അവരുടെ ബോധത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.”

പ്രാകൃതനായ കാടൻ പ്രകൃതി ശക്തികളുടെ മുമ്പിൽ ദുർബലനും നിസഹായനുമായിരുന്നു. ഈ ദൗർബല്യവും നിസഹായതയുമാണ് മതവിശ്വാസങ്ങളുടെ ഉറവിടം. പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും വഴിപാടുകൊണ്ടും പൂജകൊണ്ടും മന്ത്രവാദംകൊണ്ടും പ്രാകൃതമനുഷ്യൻ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് മതവിശ്വാസങ്ങളാവിർഭവിച്ചത്.

അപ്പോൾ, ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് മതത്തിന്റെ വേരുകൾ നിലനിൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളെ മാറ്റാൻവേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങൾക്കല്ലാതെ മതവിശ്വാസങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ മതവിശ്വാസങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ലെനിൻ വിവരിക്കുന്നു:

> “ആധുനിക മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പ്രധാനമായും സാമൂഹ്യമാണ്. അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ബഹുജനങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമർദ്ദനത്തിലും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അന്ധമായ ശക്തികളുടെ മുമ്പിൽ അവർക്കുണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന പരിപൂർണമായ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിലുമാണ് ആധുനിക മതത്തിന്റെ വേരുകൾ ആണ്ടിറങ്ങി നില്ക്കുന്നത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഈ അന്ധമായ ശക്തികൾ സാധാരണക്കാരായ ബഹുജനങ്ങൾക്ക് യുദ്ധം, ഭൂകമ്പം മുതലായവയിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്നതിനേക്കാൾ ആയിരമിരട്ടി ഭീകരമായ മർദ്ദനവും കഷ്ടപ്പാടുമാണ് ദിവസംതോറും, മണിക്കൂറുതോറും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ‘ ഭയമാണ് ദൈവങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ‘ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അന്ധമായ ശക്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം — അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കു മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവ അന്ധമാണെന്ന് പറയുന്നത് — ഈ ശക്തികൾ തൊഴിലാളിക്കും ചെറുകിട കച്ചവടക്കാർക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ കാൽവെപ്പിലും ‘ പെട്ടെന്നുള്ള ‘, ‘അപ്രതീക്ഷിതമായ ‘,’ യാദൃച്ഛികമായ ‘, നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഫലമോ? പിച്ചതെണ്ടൽ, പാപ്പരത്തം, വ്യഭിചാരം, പട്ടിണിമരണങ്ങൾ — ഇതാണ് ആധുനികമതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവേര്.”

വർഗസമരങ്ങൾ മൂർച്ഛിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് ഊക്കുകൂടുമ്പോൾ, മതവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായ ഒരാവശ്യം നേരിടുന്നു. മർദ്ദകവർഗക്കാരുടെ ചവിട്ടും കുത്തുമേറ്റ് നരകിക്കുന്ന മർദ്ദിതവർഗക്കാരുടെ നിസ്സഹായതാബോധത്തിന് ഒരുന്നുവടിയാവശ്യമായിത്തീരുന്നു. ജീവിതം ദുസ്സഹമാണ് ; ദുരിതമയവുമാണ്. മരണത്തിനുശേഷമെങ്കിലും ഈ ദുരിതങ്ങൾ അവസാനിച്ചുവെങ്കിൽ! ഈ ജന്മത്തിനുശേഷമെങ്കിലും സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതം കൈവന്നുവെങ്കിൽ!

മാർക്സ് എഴുതുകയുണ്ടായി:

> “മതം കഷ്ടപ്പെടുന്നവന്റെ ദീർഘനിശ്വാസമാണ് ; ഹൃദയഹീനമായ ലോകത്തിന്റെ ഹൃദയമാണ് ; ആത്മാവില്ലാത്ത ഭൗതിക പരിസ്ഥിതിയുടെ ആത്മാവാണ്; ജനങ്ങളുടെ അവീനാണത്.”

കഷ്ടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യന്റെ നിസ്സഹായതയ്ക്ക് മാധുര്യം ചേർക്കാനാണ് മതവിശ്വാസങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. മർദ്ദകവർഗക്കാരുടെ കയ്യിൽ മതം സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യാനും ആത്മീയമായി കീഴടക്കാനുമുള്ള ഒരായുധമായിത്തീരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തും കൊള്ളയടിച്ചും സുഖഭോഗങ്ങളിൽക്കിടന്നു കൂത്താടുന്ന മർദ്ദകവർഗക്കാർ — അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളായാലും ശരി, മുഹമ്മദിന്റെ അനുയായികളായാലും ശരി — പാവങ്ങളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു: പാപം ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുക — എന്നുവെച്ചാൽ ഞങ്ങളെ അനുസരിക്കുക, നിങ്ങളുടെ ചോരകുടിക്കാൻ ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കുക!

സാമ്പത്തികമായ അടിമത്തത്തിലും കഷ്ടപാടിലും കിടന്നു ഞരങ്ങുന്ന മർദ്ദിതവർഗക്കാരെ നോക്കി, ബൈബിളും ഖുറാനും ഭഗവത്ഗീതയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പിന്തിരിപ്പന്മാരായ പുരോഹിതൻമാർ ഉപദേശങ്ങൾ പാസാക്കുന്നു: “മർദ്ദകവർഗക്കാർക്കെതിരായി പടവെട്ടുന്നത് പാവമാണ്. ശാന്തരായി എല്ലാം സഹിക്കുക. മരണത്തിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗത്തിലെത്താം!”

ബുദ്ധൻ, ക്രിസ്തു, മുഹമ്മദ് തുടങ്ങിയ മതപ്രവാചകന്മാർ ചരിത്രത്തിൽ പുരോഗമനപരമായ ചില പങ്കുകൾ വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. പ്രാചീനകാലത്തും മദ്ധ്യയുഗത്തിലുമുണ്ടായ ചില സാർവ്വത്രികങ്ങളായ സാമൂഹ്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ അവർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, വർഗസങ്കലിതമായ സമുദായത്തിൽ മതപ്രവാചകന്മാരുടെ പേരുകൾ പോലും സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങളെ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടിയാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുപോന്നിട്ടുള്ളത്.

ജനങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുമ്പോൾ, തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും സംഘടിച്ചുമുന്നേറുമ്പോൾ, മർദ്ദകരുടെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ തകരാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, മതവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നു. പിശാചിനെ കുഴപ്പം പിടികൂടുമ്പോൾ അത് ദൈവത്തെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നു. ഹിന്ദു പിന്തിരിപ്പനും മുസ്ളീം പിന്തിരിപ്പനും കൃസ്ത്യൻ പിന്തിരിപ്പനും മറ്റെല്ലാ പിന്തിരിപ്പന്മാരും തങ്ങളുടെ ഭൗതികങ്ങളായ സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി, തങ്ങളുടെ പാട്ടങ്ങളും ലാഭങ്ങളും ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടുകളും കൈവിട്ടുപോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി, മതവിശ്വാസങ്ങളെ പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്നു. മതത്തിന്റെ പട്ടുടുപ്പണിയിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ചൂഷണവ്യവസ്ഥയെ അവർ നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും ജന്മിത്തത്തിന്റെയും ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി, മർദ്ദനവും ചൂഷണവും നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി, യുദ്ധത്തേയും ഫാസിസത്തേയും സഹായിക്കാൻ വേണ്ടി, കൂട്ടക്കൊലകളെയും ചോരപ്പുഴകളെയും ന്യായീകരിക്കാൻ വേണ്ടി, ചുരുക്കത്തിൽ, മനുഷ്യത്വത്തെ ചവുട്ടിത്തേയ്ക്കാൻ വേണ്ടി, അവർ മതത്തിന്റെ സഹായം തേടുന്നു.

പിന്തിരിപ്പൻ സ്ഥാപിതതാൽപര്യക്കാരുടെ ഈ ഗൂഢാലോചനയെ തുറന്നുകാണിക്കാതെ, അവരുടെ ചൂഷണവ്യവസ്ഥയെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന പട്ടുടുപ്പുകൾ പിച്ചിച്ചീന്താതെ, മതവിശ്വാസങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്താതെ, ജനങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ ജീവിതസമരങ്ങളെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ കഴിയില്ല.

അപ്പോൾ മാർക്സിസം ഭൗതികവാദത്തിലാണോ വിശ്വസിക്കുന്നത്? അതേ തീർച്ചയായും. അതേ മാർക്സിസത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ് ഭൗതികവാദം.

2 ആത്മീയവാദവും ഭൗതികവാദവും

ഭൗതികവാദമെന്നു വെച്ചാൽ തോന്നിയതെന്തും കാണിക്കലാണ്, വയറിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കലാണ്, എല്ലാ സദാചാരങ്ങളേയും എതിർക്കലാണ്, എന്നും മറ്റും പറയുന്നവരെ കണക്കിനു കളിയാക്കിക്കൊണ്ട് എംഗൽസ് എഴുതുകയുണ്ടായി:

> "ഭൗതികവാദം എന്ന പദംകൊണ്ട് പണ്ഡിതമൂഢൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് കള്ളുകുടി, കണ്ണിന്റെയും മാംസത്തിന്റെയും സുഖഭോഗം, താന്തോന്നിത്തം, കാമാസക്തി, പിശുക്ക്, ലാഭേച്ഛ, സ്റ്റോക്ക് എക്സ് ചേഞ്ചിലെ ചൂതാട്ടം മുതലായവയാണ് — ചുരുക്കത്തിൽ, സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിൽ അയാൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ചെറ്റത്തരങ്ങളും ആത്മീയവാദം എന്ന പദം കൊണ്ട് അയാൾ മനസിലാക്കുന്നത് നന്മയിലുള്ള വിശ്വാസം, സാർവ്വത്രികമായ ആർത്തത്രാണപരായണത്വം മുതലായവയാണ് അയാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ബഡായി പറയാൻ മാത്രമുപയോഗിക്കുന്ന ആ 'നല്ല ലോകമാണ്."

മാർക്സിസ്റ്റുകാർ ഭൗതികവാദമെന്ന വാക്കുപയോഗിക്കുന്നത് ഒരു പ്രത്യേകമായ അർത്ഥത്തിലാണ്. അതൊരു സദാചാര പ്രശ്നമല്ല. പ്രകൃതിയേയും, സമുദായത്തേയും, മനുഷ്യജീവിതത്തെയും പരിശോധിക്കുന്ന രീതിയാണിത്.

മനുഷ്യന് തന്റെ സ്വന്തം ഭാവിയെ നിർണയിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ചിലർ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ, മറ്റുചിലർ അന്ധമായ വിധിയുടെ അടിമമാത്രമാണു മനുഷ്യൻ എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. രണ്ടു വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വീക്ഷണരീതികളാണിവ.

മഴ പെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഭക്ഷണക്ഷാമമുണ്ടായതെന്നും മഴയുണ്ടാവണമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന രാജഗോപാലാചാരി പ്രസംഗിക്കയുണ്ടായി. അതൊരു വീക്ഷണ രീതിയാണ്. മഴയുണ്ടാകുന്നത് ചില ഭൗതിക നിയമങ്ങളനുസരിച്ചാണെന്നും ആ നിയമങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് മഴയില്ലാത്തിടത്ത് മഴയുണ്ടാക്കാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യനുണ്ടെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പറയുന്നു. അതു മറ്റൊരു വീക്ഷണരീതിയാണ്.

1934-ൽ ബീഹാറിലുണ്ടായ ഭൂകമ്പത്തെപ്പറ്റി ഗാന്ധിയും മഹാകവി ടാഗോറും പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചത്. സവർണർ അയിത്തമാചരിച്ചതിന് ദൈവം നൽകിയ ശിക്ഷയാണ് ഭൂകമ്പമെന്ന് ഗാന്ധിജി; ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നും ഭൂകമ്പമുണ്ടായത് ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ചില ഭൗതികനിയമങ്ങളനുസരിച്ചാണെന്നും മഹാകവി ടാഗോർ; അതിനു മറുപടിയായി, മരത്തിന്മേലുള്ള ഇലകൾ ഇളകുന്നതുപോലും ദൈവത്തിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ചാണെന്ന് ഗാന്ധിജി പ്രസ്താവിച്ചു. രണ്ടു വീക്ഷണരീതികൾ തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനമാണ് നമ്മളിവിടെ കാണുന്നത്.

ശങ്കരാചാര്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ നിരാകാരവും നിർഗുണവുമായ ബ്രഹ്മമാണ് പരമസത്യം. 'ബ്രഹ്മം സത്യം; ഞാനാണ് ബ്രഹ്മം; ലോകം മിഥ്യ.' ഇരുട്ടിൽ കയർകഷണത്തെ പാമ്പെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെ അജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യൻ ലോകത്തെ സത്യമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ശങ്കരാചാര്യരുടെ വാദം. ചാർവ്വാകൻ നേരെമറിച്ച് ദൃശ്യപ്രപഞ്ചം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ സത്യമെന്നു വാദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പരലോകമില്ല, ദൈവമില്ല, ആത്മാവില്ല, ദൃശ്യപ്രപഞ്ചമല്ലാതെ മറ്റൊരു പരമസത്യമുണ്ടെന്നവാദം വെറും ചപ്പടാച്ചിമാത്രം.

പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള രണ്ടു വീക്ഷണഗതികളാണിവ.

ഭൗതിക പദാർത്ഥവും മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളും രണ്ടും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്നു മനസിലാക്കുന്നവരുടെയിടയിൽ തന്നെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ഏതിനാണ് പ്രാധാന്യം? പദാർത്ഥമോ ചിന്തയോ ആദ്യമുണ്ടായത്? പ്രകൃതിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വളർച്ചയോ, അതോ, ചിന്തയുടെ വികാസമോ, ഇതിലേതാണ് നിർണായകമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നത്? ഇതിലേതാണ് മൂലകാരണം? പ്രാചീന കാലം മുതൽക്കേ മഹാന്മാരായ പല തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും രണ്ടു ചേരികളായി പിരിഞ്ഞുനിന്ന് ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയാൻ ശ്രമിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്.

എംഗൽസ് എഴുതുന്നു:

> "ചിന്തയും ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിൽ, ആത്മാവും പ്രകൃതിയും തമ്മിൽ ഉള്ള ബന്ധമാണ് തത്വശാസ്ത്രത്തിലെ മുഖ്യമായ പ്രശ്നം. ഈ പ്രശ്നത്തിനു തത്വജ്ഞാനികൾ നൽകിയ മറുപടികൾ അവരെ രണ്ടു ചേരികളിലാക്കി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മാവാണ് പ്രകൃതിയുടെ മൂലകാരണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ ആത്മീയവാദത്തിന്റെയും പ്രകൃതിയാണ് മൂലകാരണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ നാനാവിഭാഗത്തിലും പെട്ട ഭൗതികവാദത്തിന്റെയും ചേരിയിലുൾപ്പെടുന്നു."

മനുഷ്യന്റെ ബോധവും ചിന്താശക്തിയും വളരുന്നതിന്നനുസരിച്ചാണ് പ്രകൃതിയും സാമൂഹ്യജീവിതവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതെന്ന് ആത്മീയവാദികൾ ശഠിക്കുന്നു.

നേരെമറിച്ച്, പ്രകൃതിയും സാമൂഹ്യജീവിതവും വികാസം പ്രാപിക്കുന്നതിന്നനുസരിച്ചാണ് മനുഷ്യന്റെ ബോധം വികസിക്കുന്നതെന്ന് ഭൗതികവാദം പറയുന്നു.

മാർക്സിസം ഭൗതികവാദത്തിന്റെ ഭാഗത്താണ് നിലയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ചിന്തയുടെയും ബോധത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെയും അടിസ്ഥാനം ഭൗതിക പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ വികാസവും വളർച്ചയുമാണെന്നു മാർക്സിസം സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രം മാർക്സിസത്തിന്റെ ഭാഗത്താണ്.

മനുഷ്യനോ മറ്റു ജീവജാലങ്ങളോ ആവിർഭവിക്കുന്നതിന് എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ ഭൂമി എന്ന ഭൗതിക വസ്തു നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യമായി ഭൂമുഖത്താവിർഭവിച്ച ജീവജാലങ്ങൾക്ക് ചിന്തയും പ്രജ്ഞയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് പരിഷ്കരിച്ച അവയവഘടനകളും രൂപങ്ങളുമുള്ള വ്യത്യസ്ത ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ നിലനിൽപിന് ബോധവും മറ്റു മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളും ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അവയവങ്ങളുടെയും നാഡീപടലങ്ങളുടെയും വികാസത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ചിന്തയും പ്രജ്ഞയും വളർന്നുവന്നത്.

മനുഷ്യന്റെ പൂർവികനായ കുരങ്ങുമനുഷ്യൻ പിൻകാലുകളിന്മേൽ നിവർന്നുനിൽക്കാൻ പഠിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ പിൻഗാമിയായ മനുഷ്യനു ശ്വാസനാളവും ശ്വാസകോശങ്ങളുമുപയോഗിച്ചു സംസാരിക്കാനുള്ള കഴിവു നേടാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. നാലു കാലിന്മേൽ നടക്കുന്ന മൃഗത്തിനു സ്വന്തം ചുറ്റുപാടുകളെ സ്വതന്ത്രമായി നോക്കിക്കാണാനും അങ്ങനെ പുതിയ അറിവുകളും ആശയങ്ങളും സമ്പാദിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. ശാരീരികമായി അതിന്റെ പിന്നോക്ക നില ചിന്തയുടെയും ബോധത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്കു തടസമായി നിൽക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ബോധശക്തിയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു ഒരു പ്രത്യേകതരം ശാരീരിക ഘടനയും നാഡീപടലങ്ങളുടെ വളർച്ചയും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മറ്റൊരുവിധം പറഞ്ഞാൽ, ദൈവികവും ഭൗതികവുമായ പരിത:സ്ഥിതികളുടെ പുരോഗതിയാണ് ചിന്തയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു വഴി തെളിയിച്ചത്.

ഏംഗൽസ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, ബോധവും ചിന്തയും മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിന്റെ ഉൽപന്നങ്ങളാണ്. ഭൗതികമായ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളത്. നമ്മൾതന്നെയും ആ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്, നമ്മുടെ ബോധവും നമ്മുടെ ചിന്തയും മസ്തിഷ്കമെന്ന ഭൗതികവസ്തു നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ള തെളിവുമാത്രമാണ്. ഭൗതികപദാർത്ഥം മനസ്സിന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന വാദത്തോട് മാർക്സിസം ഒരിക്കലും യോജിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് മനസ് ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സൃഷ്ടിയാണെന്ന് അതുറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.

ഭൗതികമായ പരിണാമങ്ങളാണ് പ്രകൃതിയുടേയും മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്കടിസ്ഥാനം. ആശയപരമായ പരിണാമങ്ങളാകട്ടെ, ഭൗതിക പരിണാമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്തകാലഘട്ടങ്ങളിലും വ്യത്യസ്ത പരിതഃസ്ഥിതികളിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണമിതാണ്.

സ്റ്റാലിൻ പറയുന്നു:

> "പുതിയ ആശയങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഉളവാകുന്നത് സമുദായത്തിന് അവ ആവശ്യമായി വന്നതിനാലാണ്; അവയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി സമുദായത്തെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും അണിനിരത്തുകയും മാറ്റി മറിക്കുകയും ചെയ്യാതെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ അടിയന്തിരകടമകൾ നിർവഹിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ്."

ഇങ്ങനെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയും സമുദായത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള ശാസ്ത്രീയവും ഭൗതികവുമായ ഒരു വിശകലനമാണ് മാർക്സിസം നൽകുന്നത്. ഏംഗൽസ് പറഞ്ഞതുപോലെ, "പ്രകൃതി സ്വതവേ എങ്ങനെയാണോ അങ്ങനെതന്നെ അതിനെ യാതൊരു കലവറയും കൂടാതെ കാണുകയെന്നതാണ് പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭൗതികവീക്ഷണരീതി."

പ്രകൃതിയുടെ വിവിധങ്ങളും സങ്കീർണങ്ങളുമായ എല്ലാ പ്രതിഭാസങ്ങളും, മൂലപദാർത്ഥം മുതൽ നക്ഷത്രമണ്ഡലംവരെ, ജീവനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളുടെ പ്രാഥമികരൂപം മുതൽ മനുഷ്യനും മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും വരെ, എല്ലാംതന്നെ ഭൗതികമാണെന്ന് ആധുനികശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭൗതികവസ്തുക്കളുടെ രൂപങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ്. പക്ഷേ, അവയ്ക്ക് മനുഷ്യന്റെ ബോധത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായ, യഥാർത്ഥവും വസ്തുനിഷ്ഠവുമായ, നിലനിൽപ്പുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് കാര്യം.

ലെനിൻ പറയുന്നു:

> "നമ്മുടെ ബോധത്തിൽ നിന്നും ഇന്ദ്രിയ വ്യാപാരത്തിൽ നിന്നും അനുഭവത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന ബാഹ്യയാഥാർത്ഥ്യത്തെ (വസ്തുവിനെ) അംഗീകരിക്കുകയാണ് ഭൗതികവാദം പൊതുവേ ചെയ്യുന്നത്. ബോധം എന്നുവെച്ചാൽ ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ മിക്കവാറും ശരിയായ ഒരു പ്രതിബിംബം മാത്രമാണ്."

ഭൗതികവാദമെന്നുവെച്ചാൽ ജീവിതത്തെയും മനസിനെയും ജീവനില്ലാത്ത യന്ത്രങ്ങളാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കലല്ല. ജീവിതം യന്ത്രമല്ല, ഏതാനും രാസപദാർത്ഥങ്ങളുടെ വെറുമൊരു സങ്കലനമല്ല. ജീവനില്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ജീവനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളിലേക്കും ചിന്തിക്കാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ചിന്തിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളിലേക്കുമുള്ള പരിണാമം ഭൗതികവാദത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. മുട്ടയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ നോക്കു. മുട്ടയ്ക്കില്ലാത്ത പല ഗുണവിശേഷങ്ങളും അതിനുണ്ട്. പ്രകൃതിയുടെ മറ്റെല്ലാ പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കും ഇതു ബാധകമാണ്. പദാർത്ഥത്തിന്റെ പരിണാമത്തിനിടയിൽ ഒരു സവിശേഷഘട്ടമെത്തുമ്പോൾ തികച്ചും പുതുതായ ചില ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ആവിർഭവിക്കുന്നു. ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ പരിണാമം മനുഷ്യനിലോളമെത്തുമ്പോൾ മാനസികവും സാൻമാർഗികവും ആത്മീയവുമായ ചില സവിശേഷഗുണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു, സാഹിത്യകലാസാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യനു മനുഷ്യൻറേതായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നുമാത്രം: ആ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ ദിവ്യവും സനാതനവുമായ ഏതോ ആത്മീയ ശക്തിയിൽനിന്നുരൊക്കം കിട്ടിയവയല്ല. വളരെക്കാലത്തെ ചരിത്രപരമായ പരിണാമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ജീവനില്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങൾ ജീവനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്. നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ വികാസചരിത്രത്തിലൂടെയാണ് ചിന്തിക്കാത്ത പദാർത്ഥം ചിന്തിക്കുന്ന പദാർത്ഥമായത്.

ഇതിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. ഭൗതികപദാർത്ഥം ഒരിക്കലും നിശ്ചലമായി നിൽക്കുന്നില്ല. അതു മാറുന്നു, വികസിക്കുന്നു, രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. പദാർത്ഥത്തിന്റെ അവിഭാജ്യമായ സ്വഭാവഗുണമാണ് ചലനം. ചലനമില്ലാത്ത പദാർത്ഥമില്ല.

ചലനമെന്നുവെച്ചാൽ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കുള്ള നീക്കം എന്നുമാത്രമല്ല അർത്ഥം. വിദ്യുച്ഛക്തി ചലനാത്മകമായ പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു രൂപമാണ്. ചലനത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണ് ജീവൻ. പദാർത്ഥത്തിന്റെ ചലനത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന രൂപമാണ് ചിന്ത.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യന്റെ സങ്കൽപങ്ങളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായി, വസ്തുനിഷ്ഠമായി, നിലനിൽക്കുന്ന ഈ ഭൗതികപ്രപഞ്ചം — നമ്മുടെ ഭൂമിയും ലോകവും സകല ചരാചരങ്ങളും — ചലനാത്മകമായ പദാർത്ഥത്തിന്റെ പരിണാമക്രമത്തിൽനിന്നാണ് ആവിർഭവിച്ചത്. അപ്പോൾ, പ്രപഞ്ചം സ്വതവേ ഭൗതികമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള നാനാ പ്രതിഭാസങ്ങളും ചലനാത്മകമായ പദാർത്ഥത്തിന്റെ വിഭിന്ന രൂപങ്ങളാണ്. പദാർത്ഥത്തിന്റെ ചലനനിയമമനുസരിച്ച് വളർന്നുവരുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രതിഭാസങ്ങൾക്ക് സർവാന്തര്യാമിയായ ഒരു പരമാത്മാവിന്റെയോ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെയോ സഹായമാവശ്യമില്ല. ഇതു ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനമാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് ഭൗതികവാദത്തിന്റെ കേന്ദ്രം.

ആത്മീയവാദം ശാസ്ത്രത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ കഴിവുകളെയും അറിവിനെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് പ്രകൃതിയേയും സമുദായത്തെയും മനസിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നിലവിലുള്ള ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളെ മാറ്റാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നുവിശ്വസിക്കുന്നു.

നിലവിലുള്ള സാമ്പത്തിക സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിലടങ്ങിയ വൈരുദ്ധ്യംമൂലം സാമ്പത്തികതകർച്ചയും കെടുതികളും കുഴപ്പങ്ങളും മൂർച്ഛിക്കുമ്പോളെല്ലാം ആത്മീയവാദം തലപൊക്കാറുണ്ട്. എല്ലാം മായയാണെന്നും ഈശ്വരേച്ഛയാണെന്നുമുള്ള വാദത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മർദ്ദകരും ചൂഷകരുമായ പിന്തിരിപ്പന്മാർ ജനങ്ങളെ മയക്കിയിടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു; യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ചുഴിഞ്ഞുപരിശോധിച്ച് ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾക്കു ഫലപ്രദമായ പരിഹാരമാർഗം കാണുന്നതിൽനിന്നു ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നു. ഇതാണ് ആത്മീയവാദത്തിന്റെ വിപത്ത്. ദുരിതങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തി നേടാൻ അത് ജനങ്ങളെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം മായയായതുകൊണ്ടും ഒന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും മനുഷ്യന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം വൃഥാവിലാണെന്നുപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അത് മർദ്ദിതവർഗക്കാരുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഓജസ് കെടുക്കുകയും അങ്ങനെ മർദ്ദകവർഗക്കാരുടെ ചൂഷണവ്യവസ്ഥയെ നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭൗതികവാദമാകട്ടെ, ഒന്നും മായയല്ലെന്നും എല്ലാം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; മണ്ണും മരങ്ങളും മൃഗങ്ങളും ചൂഷകരും ചൂഷിതരും തൊഴിലില്ലായ്മയും പിരിച്ചുവിടലും പിരിച്ചുവിടലിനെതിരായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും എല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്നു വാദിക്കുന്നു; മനുഷ്യനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങളുടെ മൂലകാരണങ്ങളെ ചുഴിഞ്ഞു പരിശോധിക്കാനും ആ കാരണങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്ത് ജീവിതം സുഖസംപൂർണമാക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രകൃതിയെയും സമുദായത്തെയും മാറ്റാനും മനുഷ്യത്വത്തെ ഉയർത്താനുമുള്ള തത്വശാസ്ത്രമാണ് ഭൗതികവാദം.

മാക്സിംഗോർക്കി എഴുതുകയുണ്ടായി:

> "എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മനുഷ്യനിൽ നിന്നും അതീതമായ യാതൊരാശയവുമില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മനുഷ്യനാണ്, മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ്, എല്ലാ പ്രകൃതി ശക്തികളുടേയും ഭാവി യജമാനൻ; മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് അത്ഭുതങ്ങളുടെ കർത്താവ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സുന്ദരമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം തന്നെ വൈദഗ്ദ്ധ്യമേറിയ മനുഷ്യഹസ്തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനം കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാണ്. അദ്ധ്വാനത്തിലൂടെയാണ് നമ്മുടെ ആശയങ്ങളെല്ലാം ജന്മമെടുത്തിട്ടുള്ളത്."
>
> "പരിപാവനങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു പറയുന്നതെങ്കിൽ, ലോകത്തിൽവെച്ചേറ്റവും പരിപാവനമായ കാര്യം മനുഷ്യന് തന്നോടുതന്നെയുള്ള അതൃപ്തിയും കൂടുതൽ നന്നാവാൻവേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ പരിശ്രമവുമാണ്. താൻതന്നെ സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാത്തരം ഹീനതകളോടും അവനുള്ള വിദ്വേഷം പരിപാവനമാണ്; ദുര, അസൂയ, കൊലപാതകം, രോഗം, യുദ്ധം, മനുഷ്യർ തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള ശത്രുതകൾ-ഇവയെല്ലാം ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനുള്ള അവന്റെ ആഗ്രഹം പരിപാവനമാണ്; സർവോപരി, അവന്റെ അദ്ധ്വാനം പരിപാവനമാണ്."

മാർക്സിസത്തിന്റെ ശബ്ദമാണിത്.

3 മാർക്സിസവും ആധുനിക ശാസ്ത്രവും

“മാർക്സിന്റെയും എംഗൽസിന്റെയും നിഗമനങ്ങൾ-വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റിയും രാഷ്ട്രീയമാറ്റത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ-പൊളിഞ്ഞു പാളീസായിരിക്കുന്നു” വെന്നും, “ഇന്നത്തെ വർദ്ധിച്ച വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ മാർക്സിസം പുരോഗമനപരമായ ഒരു തത്വസംഹിതയാണെന്നു പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അശാസ്ത്രീയവും പിന്തിരിപ്പനുമായ ഒരു വെറും ഡോഗ്മയാണെന്നു പറയാൻ കൂടി മടിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു തെളിയുന്നു.” എന്നു കേരളത്തിലെ ഒരെഴുത്തുകാരനായ പി. കേശവദേവ് മലയാള രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു വിശേഷാൽപ്രതിയിൽ എഴുതുകയുണ്ടായി.

കേശവദേവിന്റെ ധൈര്യം അപാരമാണ്! ഭാവിയെ മാത്രമല്ല വർത്തമാനകാലത്തെപ്പോലും ഒരു പേനത്തുമ്പുകൊണ്ടു നാമാവശേഷമാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു കുസലുമില്ല!

മാർക്സിസം ലോകത്തിന്റെ മനഃസാക്ഷിയെ പിടിച്ച കുലുക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരു നൂറ്റാണ്ടേ ആയിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും, ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് അതു ലോകത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗത്ത് ചെങ്കോലുറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ തന്നെ ദിവസം ചെല്ലുന്തോറും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ മാർക്സിസത്തിലേക്കാകർഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മാർക്സിസം അജയ്യമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അധികമധികം പരന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവാത്ത ഒരു ജീവനുള്ള യാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. പക്ഷേ, കേശവദേവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ യാഥാർത്ഥ്യം നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അതു പൊളിഞ്ഞു പാളീസായിരിക്കുന്നു! അതു വെറും മായയാണ്! കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കു കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സോവിയറ്റ് യൂണിയനും, സോഷ്യലിസം കെട്ടിപടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളും, ജനാധിപത്യ ചൈനയും, ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും അതിവേഗം പരന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാർക്സിസ്റ്റാശയങ്ങളും എല്ലാം മിഥ്യയാണ്!

മാർക്സിസ്റ്റാചാര്യന്മാരുടെ നിർവചനമനുസരിച്ച് “മാർക്സിസം പ്രകൃതിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വികാസ നിയമങ്ങളുടെ ശാസ്ത്ര” മാണല്ലോ. പ്രകൃതിയുടെ പ്രത്യക്ഷരൂപങ്ങളുടെ അർത്ഥവും പ്രാധാന്യവും മനസിലാക്കാനും അവയെക്കുറിച്ചുള്ള തത്വങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കാനും അവയുടെ ഭൗതികത്വമാണ് അടിസ്ഥാനമായെടുക്കപ്പെടുന്നത്. മറ്റൊരുവിധം പറഞ്ഞാൽ, ഭൗതികപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അടിത്തറയിന്മേലാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ മണിമാളിക പൊന്തിവന്നിട്ടുള്ളത്. അടിത്തറ തകർന്നാൽ മണിമാളികയും തകർന്നു. ഭൗതികപ്രപഞ്ചം തന്നെ മിഥ്യയാണെങ്കിൽ പിന്നെ മാർക്സിസം പൊളിഞ്ഞു പാളീസാകാതിരിക്കുമോ? അതുകൊണ്ട്, ഭൗതിക പ്രപഞ്ചവും അതിലടങ്ങിയ ഓരോ പരമാണുവും അപ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന “ആധുനിക ശാസ്ത്ര” ത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുയർത്തിപിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് കേശവദേവ് മാർക്സിസത്തിന്റെ നേർക്കു യുദ്ധത്തിനു ചെല്ലുന്നത്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

> “ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പൊതുവേ വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും വർദ്ധനവോടുകൂടി അഥവാ, മനുഷ്യവിജ്ഞാനത്തിന്റെ സങ്കുചിതമായ പരിധിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവുണ്ടായതോടുകൂടി മാർക്സിസ്റ്റ് പലകയിൽ പുഴക്കുത്തു വീണുകഴിഞ്ഞു. അതു ദ്രവിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ഭാഷയിലാണ് അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുന്നത്. “ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശാസ്ത്രവും ചരിത്രവും മാർക്സിസത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെയും നിഗമനങ്ങളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണു മുന്നോട്ടു പോയത്” എന്നദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നു;

> “ആറ്റമിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റിയും അതിനെ വിഘടിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള പ്രയാസങ്ങളെപ്പറ്റിയുമുള്ള കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ലോകഘടനയെ സംബന്ധിച്ച ധാരണയിൽതന്നെയും വമ്പിച്ച മാറ്റമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. വിഭിന്നങ്ങളായ മൂന്നുതരം അണുക്കളുടെ ഘടനയാണ് ഒരു ആറ്റം എന്നു തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ വിരുദ്ധ സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയവയാണെങ്കിലും അവ സംഘടിതമായിരിക്കുന്നുവെന്നും അവയുടെ വിഘടന ആപൽക്കരങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കുമെന്നുമാണ് സോദാഹരണം ശാസ്ത്രകാരന്മാർ തെളിയിക്കുന്നത്.”

അതുകൊണ്ട് മാർക്സിസം പൊളിഞ്ഞു പാളീസായിരിക്കുന്നു!

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രബലന്മാരും പ്രഗത്ഭമതികളുമായ ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ തണലിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് ശ്രീ. കേശവദേവ് സംസാരിക്കുന്നത്. ജീൻസ്, എഡിങ്ങ്ടൺ, വൈറ്റ് ഹെഡ്, പ്ലാങ്ക്, ബർട്രാൻഡ് റസൽ, കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ എന്നിങ്ങനെ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ കൺമുമ്പിലുള്ള ലോകം യഥാർത്ഥമല്ലെന്നും മനസിന് പുറത്ത് യാതൊരു യാഥാർത്ഥ്യവുമില്ലെന്നും ഭൗതിക പ്രപഞ്ചം തന്നെ മനസിന്റെ സങ്കൽപമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അല്ലെന്നും അവർ “തെളിയിച്ചു” കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, സർ ജെയിംസ് ജീൻസ് പറയുന്നു: “പ്രപഞ്ചം മഹത്തായ ഒരു ചിന്തയായി അധികമധികം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

വൈറ്റ് ഹെഡ് പറയുന്നു:

> “പ്രകൃതി മുഷിപ്പനാണ്; അതിന് ശബ്ദമില്ല, മണമില്ല, നിറമില്ല.”

എഡിങ്ങ്ടൺ പറയുന്നു:

> “ഈ കാണുന്നതൊന്നുമല്ല പരമാർത്ഥം. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനെന്ന നിലയിൽ എന്റെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന മേശ നീണ്ടു ചതുരമായ ഒരു ഘനപദാർത്ഥമല്ലെന്ന് എനിക്ക് പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. അത് അമേയ വേഗത്തിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കതിച്ചുചാട്ടുന്ന അനേക കോടി വിദ്യുൽക്കിരണങ്ങളുടെ സംഘാതമാണെന്നാണ് ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

ഈ അത്ഭുതകരമായ കണ്ടുപിടിത്തത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കെ ഭാസ്കരൻ നായർ എഴുതുകയാണ്:

> “കരിങ്കല്ലിന്റെ പരമാർത്ഥമറിയാൻ അതിന്മേൽ തലയടിക്കുന്ന ദയനീയ പരീക്ഷണം ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. പക്ഷേ, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശാസ്ത്രപ്രകാരം നാം ആഞ്ഞടിച്ചാലും കരിങ്കല്ലുമായി കൂട്ടിമുട്ടുകയില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ സ്പർശേന്ദ്രിയത്തെ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമുക്ക് ഒരു മേശ കാണുന്നതിന്, പ്രകാശം അതിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ കണ്ണുകളിൽ എത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രകാശത്തിന്റെ ഈ സഞ്ചാരത്തിന് സമയം ആവശ്യമുണ്ട്. ആ നിമിഷാംശത്തിന്റെ അവസാനത്തിലാണ് നമുക്ക് മേശയെപ്പറ്റിയുള്ള കാഴ്ചയുണ്ടാകുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് നാം കാണുന്ന മേശ നമ്മുടെ തലയ്ക്കുള്ളിലല്ലേ ഇരിക്കുന്നതെന്ന് ബെർട്രാൻഡ് റസൽ ചോദിക്കുന്നു. നമുക്ക് എന്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധവും ഇതുപോലെയുള്ളതാണ്. മേശയും മേഘവുമെല്ലാം വിദൂരമായ അനുമാനങ്ങളാകുന്നു. മനസിനു തന്നെപ്പറ്റിതന്നെയുള്ള ബോധത്തിന് മാത്രമേ ഈ വൈകല്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെയുള്ളൂ. അതു സത്വരവും സാകലാൽ പൂർവകവുമായ അറിവാണ്. മറ്റുള്ളതെല്ലാം അതിനെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നു.” (ആധുനിക ശാസ്ത്രം പേജ് 3, 4)

പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് ഒടുവിൽ ഭൗതിക പ്രപഞ്ചം വാസ്തവത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നില്ലെന്നും സങ്കൽപങ്ങളും സംഭവ്യതകളും മാത്രമേ യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളു എന്നുമുള്ള കണ്ടുപിടിത്തത്തിലാണ് അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേരുന്നത്.

> “ഇങ്ങനെ ഭൗതിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഏറ്റവും നവീനമായ ഗവേഷണങ്ങളിൽ കരിങ്കല്ലും കാരിരുമ്പും എല്ലാം തരംഗങ്ങളായി അലിഞ്ഞു പോകുന്നു. ഈ തരംഗങ്ങളോ? സംഭവ്യതകളുടെ പരസ്പരബന്ധം മാത്രം!”

വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണം ഈ ശാസ്ത്രകാരന്മാരോടു പെരുമാറുക. നമ്മളവരെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ കൂടി അവർക്കൊരു ചുക്കുമില്ല. എഴുതാനുപയോഗിക്കുന്ന മേശ അവരുടെ തലയ്ക്കുള്ളിലാണിരിക്കുന്നതെന്നും കരിങ്കല്ലുകൊണ്ട് എത്ര ആഞ്ഞടിച്ചാലും അവരുടെ തല പൊട്ടില്ലെന്നുമല്ലേ പറയുന്നത്? അണു, പരമാണു മുതലായവ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൗതിക വസ്തുക്കളല്ലെന്നും സങ്കൽപങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമാത്രമാണവയെന്നുമല്ലേ അവർ തെളിയിക്കുന്നത്?

തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കിടമില്ലാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു കാര്യം ഇവിടത്തന്നെ പറഞ്ഞുവെയ്ക്കട്ടെ, ആധുനികശാസ്ത്രം എന്നോ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ശാസ്ത്രം എന്നോ മൊത്തത്തിൽ ഇതിനെ പേർ വിളിക്കുന്നത് ശരിയാവില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഭൗതികപദാർത്ഥം അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തുവെന്നും മനസും ചിന്തയും മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളുവെന്നും എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല. ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഒരു ചെറു ന്യൂനപക്ഷം മാത്രമേ അങ്ങനെ മർക്കടമുഷ്ടി പിടിക്കുന്നുള്ളൂ. അവർക്കെതിരായി, ഭൗതികപദാർത്ഥം മനസിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി, വസ്തുനിഷ്ഠമായി നിലനിൽക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നും ഭൗതിക പദാർത്ഥമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുയർന്നുവന്ന ശാസ്ത്രവുമില്ലെന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന അനേകം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുണ്ട്. ഒരു ഭാഗത്ത് ജീൻസും എഡിങ്ങ്ടണും റസലും ഭാസ്കരൻ നായരുമാണുള്ളതെങ്കിൽ മറുഭാഗത്ത് ജോലിയോ ക്യൂരിയും ജെ.ബി.എസ്. ഹാൾഡേനും ബെർണലും ലെവിയും മിച്ചുറിനും ലിസങ്കോവും മറ്റും മറ്റുമുണ്ട്.

പക്ഷേ, ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് ആത്മീയവാദത്തിലേക്കു മുതലക്കുപ്പു കുത്തുന്ന ജീൻസും എഡിങ്ങ്ടണും മറ്റും ചില്ലറക്കാരൊന്നുമല്ല. വലിയ വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാണവർ. കണക്കുകളും കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളും തെളിവുകളും നിഗമനങ്ങളും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ ഭൗതിക പദാർത്ഥം മിഥ്യയാണെന്നു വാദിക്കുന്നത്.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലും 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലുമുണ്ടായ പുതിയ ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങളാണത്രേ ആത്മീയ വാദത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പല പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുമുണ്ടായി എന്നതു നേരാണ്. ഈ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ ധാരണകളിലും മാറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനുമുമ്പ് ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മവും അവിഭാജ്യവുമായ കണികയാണ് പരമാണു എന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റി, ഇലക്ട്രോൺ സിദ്ധാന്തം എന്നിവയുടെ കണ്ടുപിടിത്തത്തോടുകൂടി ഈ വിശ്വാസത്തിന് ഉടവുതട്ടി. ആറ്റം അവിഭാജ്യമല്ലെന്നും അതിൽ പ്രോട്ടോൺ, നൈട്രോൺ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കണികകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തെ ആത്മീയവാദത്തിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടിയായിട്ടാണ് ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉപയോഗിച്ചത്. ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റിയുള്ള പഴയ ധാരണകളുടെ തകർച്ചയെ ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ തന്നെ തകർച്ചയായിട്ടാണവർ ചിത്രീകരിച്ചത്. ഭൗതികപദാർത്ഥം അപ്രത്യക്ഷമായി എന്നവർ കൊട്ടിഘോഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ, അപ്രത്യക്ഷമായത് വാസ്തവത്തിൽ ഭൗതികപദാർത്ഥമല്ല, പദാർത്ഥത്തിന്റെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകൾ മാത്രമാണ്. പദാർത്ഥം മനുഷ്യ മനസ്സിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി, വസ്തുനിഷ്ഠമായി, നിലനിൽക്കുന്ന ഭൗതിക യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്ന അടിസ്ഥാന തത്വം തകരുകയല്ല, പദാർത്ഥത്തെപ്പറ്റിയും പരമാണുവെപ്പറ്റിയും പഴയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നൽകിയ നിർവചനങ്ങൾ പലതും തെറ്റാണെന്നു തെളിയുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.

ലെനിൻ പറയുന്നു:

> “പദാർത്ഥം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അതിനർത്ഥം പദാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി നാമിന്നേവരെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പരിധി അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്; പദാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അറിവ് കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ ചുഴിഞ്ഞിറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ്; അതായത് പദാർത്ഥത്തിനു കേവലവും മാറ്റമില്ലാത്തതും പ്രാഥമികവുമായ ചില ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്ന് പണ്ടു നാം കരുതിയിരുന്നു. ആ ഗുണങ്ങൾ ഇന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും മറിച്ച് അവ ആപേക്ഷികം മാത്രമാണെന്നും ചില പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളിൽ മാത്രമേ അവ പദാർത്ഥത്തിന്റെ സവിശേഷഗുണങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്നുള്ളുവെന്നും തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്, തത്വശാസ്ത്രപരമായ ഭൗതികവാദമനുസരിച്ച് പദാർത്ഥത്തിനുള്ള ഒരേയൊരു ഗുണം അതു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി വസ്തുനിഷ്ഠമായിത്തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നത് മാത്രമാണ്....”
>
> “ഈ പ്രശ്നം ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായ രീതിയിൽ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ ഒരൊറ്റ ചോദ്യം ചോദിച്ചാൽ മതി. ഇലക്ട്രോണുകൾ, ഈതർ തുടങ്ങിയ പദാർത്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യമനസ്സിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി, വസ്തുനിഷ്ഠമായ യാഥാർത്ഥ്യമെന്ന നിലയ്ക്ക്, നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലയോ? ഈ ചോദ്യത്തിന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നിശങ്കം മറുപടി പറയണം. ഇതിന്നവർ ‘ഉവ്വ്’ എന്നു ശങ്കകൂടാതെ മറുപടി തരുന്നുമുണ്ട്. മനുഷ്യനും മറ്റെല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രകൃതി നിലനിന്നിരുന്നുവെന്നും അവർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ഈ പ്രശ്നത്തിനുള്ള മറുപടി ഭൗതികവാദത്തിനനുകൂലമാണ്.”

ആറ്റമിന്റെ ആഭ്യന്തര ഘടനയെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭൗതികപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിഗൂഢതകളിലേക്കിറങ്ങി ചെല്ലാനും അങ്ങനെ പ്രകൃതിയെ കൂടുതൽ കീഴടക്കാനും മനുഷ്യന് കഴിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത ഈ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. വെള്ളം അവിഭാജ്യമായ ഒരു ഭൗതികപദാർത്ഥമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയോടുകൂടി അത് ഹൈഡ്രജൻ, ഓക്സിജൻ എന്നീ മൂലധാതുക്കളുടെ പരമാണുക്കളടങ്ങിയ ഒരു സംയുക്തമാണെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ വെള്ളത്തെ വിഘടിപ്പിച്ച് ഹൈഡ്രജനും ഓക്സിജനുമാക്കി മാറ്റാം. പക്ഷേ, ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഭൗതികപദാർത്ഥം അപ്രത്യക്ഷമായെന്നല്ല; പദാർത്ഥത്തിന്റെ രൂപം മാറിയെന്നുമാത്രമാണ്. ഓക്സിജനും ഹൈഡ്രജനും ഒരു പ്രത്യേകതോതിൽ സംയോജിപ്പിച്ചാൽ വീണ്ടും വെള്ളമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. വെള്ളം മനുഷ്യമനസിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വെള്ളത്തിന്റെ ഘടനയെ വിശകലനം ചെയ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ മനസും ചിന്തയും ഉണ്ടാകുന്നതിന് എത്രയോ ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു മുതൽക്കേ അതു നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുണ്ട്.

ഇതുതന്നെയാണ് എഡിങ്ങ്ടന്റെ മേശയുടെയും ഭാസ്കരൻ നായരുടെ കരിങ്കല്ലിന്റെയും സ്ഥിതി. മേശ “അമേയവേഗത്തിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കതിച്ചു ചാട്ടുന്ന അനേകകോടി വിദ്യുൽക്കണങ്ങളുടെ സംഘാതമാണെന്ന് ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.” വളരെ വളരെ ശരി. ആ സംഘാതത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടുതന്നെയാണ് “നീണ്ടു ചതുരമായ ഒരു ഘനപദാർത്ഥ” മെന്ന നിലയ്ക്ക് മേശ നിലനിൽക്കുന്നത്. മേശ എന്നൊരു ഭൗതികവസ്തു അവിടെയുണ്ടെന്നത് അവിതർക്കിതമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് മേശയെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കൽപ്പങ്ങളും ഭാവനകളും നമ്മുടെ തലച്ചോറിലുളവാക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ശ്രീ. ഭാസ്കരൻനായർ ആകാശത്തേക്കുനോക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഏതെങ്കിലും മേശയിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശരശ്മികൾ വന്നുവീഴുന്നുണ്ടോ എന്നൊന്ന് പരിശോധിക്കട്ടെ. മേശ സ്വന്തം തലയ്ക്കുള്ളിലാണെങ്കിൽ പിന്നെ അതത്ര വിഷമമുള്ളതാവില്ലല്ലോ.

പക്ഷേ, ഈ സാങ്കൽപികമേശ കാണുകയോ സ്പർശിക്കുകയോ ചെയ്യണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞന് വളരെക്കാലത്തെ യോഗാഭ്യാസം തന്നെ വേണ്ടിവന്നേക്കും. നേരെമറിച്ച്, അദ്ദേഹം എഴുതാനുപയോഗിക്കുന്ന മേശയെന്ന ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം, അദ്ദേഹം തന്നെ വിവരിച്ചപോലെ, ഏതാനും നിമിഷാംശങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽത്തന്നെ അനുഭവപ്പെടാവുന്നതാണ്.

വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വളർച്ച കാരണം മേശയുടെ ഭൗതിക ഘടനയെപ്പറ്റിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ ബോധം മാറിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, മേശ അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ല. കരിങ്കല്ല് ഭാസ്കരൻ നായരുടെ മുമ്പിൽത്തന്നെയുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ തലയിട്ടടിച്ചുനോക്കാം.

നിൽക്കട്ടെ, ആ തലയ്ക്കുള്ളിലുള്ള സാധനമെന്തെന്നു നോക്കുക. അവിടെ അത്ഭുതകരങ്ങളായ പല ആശയങ്ങളും ചിന്തകളും പൊട്ടിമുളയ്ക്കുന്നു. എങ്ങനെയാണ് ആശയങ്ങളും ചിന്തകളുമുണ്ടാകുന്നത്? ശരീരമില്ലാതെ, ഭൗതികമായ മാംസവും മജ്ജയും രക്തധമനികളുമില്ലാതെ, തലച്ചോർ എന്നപേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഭൗതിക പദാർത്ഥമില്ലാതെ, ഭൗതിക പരിസരങ്ങളുമായുള്ള യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ, ഭാസ്കരൻ നായർക്കോ എഡിങ്ങ്ടണോ എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുമോ? തലച്ചോറിനകത്ത് നടക്കുന്ന മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണല്ലോ ചിന്ത എന്നു പറയുന്നത്. പ്രകൃതിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്കിടയിൽ ചരിത്രപരമായി രൂപം പൂണ്ടതും കെട്ടിപിണഞ്ഞതുമായ ഭൗതിക പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു സാമൂഹ്യരൂപമാണത്. ഭൗതികപദാർത്ഥമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ചിന്തയുമില്ല.

പദാർത്ഥ ഘടനയെപ്പറ്റിയുള്ള പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ഫലമായി ഭൗതികപ്രപഞ്ചമാകെ അപ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ അതോടൊപ്പം ചിന്തയും ആശയവും — എന്തിന് , കേശവദേവിന്റെയും ഭാസ്കരൻനായരുടെയും ഭൗതിക ശരീരങ്ങൾകൂടി — അപ്രത്യക്ഷമാകേണ്ടതായിരുന്നില്ലേ? തലച്ചോറിലും നാഡീപടലങ്ങളിലുമടങ്ങിയ പരമാണുക്കളിൽ പ്രോട്ടോണും നൈട്രോണുമടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന ശാസ്ത്രീയസത്യം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി കേശവദേവിന്റെയും ഭാസ്കരൻനായരുടെയും വിചിത്രങ്ങളായ വാദങ്ങളും അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞുവോ? കേശവദേവ് സമ്മതിക്കില്ലെന്നു തീർച്ച. എന്തെന്നാൽ, ഭൗതികപദാർത്ഥത്തോടൊപ്പം കേശവദേവിന്റെ അനർഘങ്ങളായ ചിന്താരത്നങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായാൽപിന്നെ മാർക്സിസത്തേയും പുരോഗമന പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും എതിർക്കാനാരാണ് ബാക്കിയുണ്ടാവുക?

അപ്പോൾ, ഭൗതികപദാർത്ഥത്തോടൊപ്പം ചിന്ത നാമാവിശേഷമായെന്നു പറയാൻ വയ്യ. അതു നിലനിൽക്കുന്നു. പദാർത്ഥത്തിന്റെ സഹായമില്ലാതെ, ശരീരവും മസ്തിഷ്കവും എല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടും കേശവദേവിന്റെ ചിന്ത അനന്തമായ ശൂന്യതയിൽ അങ്ങനെ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്!

പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം മുരത്ത ആത്മീയവാദികൾക്കുപോലും നിഷേധിയ്ക്കാനാവില്ല. വസ്തുനിഷ്ഠമായ ബാഹ്യാർത്ഥം നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റിയും പഠിക്കാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു കഴിവുണ്ടായത്. അറിയേണ്ടതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് ആർക്കും പറയാൻവയ്യ. സത്യം കേവലമാവാനുള്ള കാരണം അതിന് പരമമായ യാതൊരതിർത്തിവരമ്പുമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അത് അനുസ്യൂതമായി വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഓരോ നിലവാരവും അപേക്ഷികമാണ്. പക്ഷേ, ഓരോ ആപേക്ഷികസത്യവും വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ കണ്ടുപിടിത്തവും ഭൗതികസത്യത്തിന്റെ അന്തസാരത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസിലാക്കാൻ മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു. ഇതാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ നിലപാട്.

ഭൗതികപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അന്തസാരത്തെപ്പറ്റി മനസിലാക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കേ തുടർന്നുപോന്നിട്ടുണ്ട്. വിഭിന്നഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അനേകം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ ഘടനാരൂപങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുകയും അവയുടെ പരസ്പരബന്ധങ്ങളേയും വികാസ നിയമങ്ങളെയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതാതുകാലത്തെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ നിലവാരത്തിനനുസരിച്ച ഭൗതിക പദാർത്ഥത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം കൂടിയോ കുറഞ്ഞോ ഇരിക്കുമെന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാവുന്നത്.

ഭൂമി, ജലം, അഗ്നി, വായു, ആകാശം എന്നീ പഞ്ചഭൂതങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് വാസ്തവപ്രകൃതി നിർമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് പ്രാചീന ഭാരതീയർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഭൂമി, ജലം, അഗ്നി, വായു എന്നീ നാലു മൂലപദാർത്ഥങ്ങളാണ് ഭൗതികപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്നായിരുന്നു പ്രാചീന യവനരുടെ വിശ്വാസം. ക്രിസ്ത്വാബ്ദത്തിനു മുമ്പ് 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഡെമോക്രാറ്റിസ് എന്ന ഗ്രീക്കു തത്വജ്ഞാനി എല്ലാ വസ്തുക്കളും പരമാണുക്കളെക്കൊണ്ടാണ് നിർമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും പരമാണുക്കൾ എല്ലായ്പോഴും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും പരമാണുക്കളുടെ വ്യത്യാസങ്ങളുടെയും ചലനത്തിന്റെയും ഫലമായിട്ടാണ് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടായതെന്നും വാദിച്ചു. ഇതെല്ലാം വെറും അഭ്യൂഹങ്ങളായിരുന്നുവെന്നതു ശരിതന്നെ. എങ്കിലും അവ മനുഷ്യമനസിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്ന ഭൗതികപ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കാനുള്ള ആദ്യപരിശ്രമങ്ങളായിരുന്നു.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയോടുകൂടി പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റിയും സ്വഭാവഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയുമുള്ള ജ്ഞാനവും വികസിച്ചു.

17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന റോബർട്ട് ബോയ്‌ലർ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പദാർത്ഥങ്ങളെ മൂലധാതുക്കളെന്നും സംയുക്തങ്ങളെന്നും രണ്ടായി തിരിച്ചു. ഉദാഹരണത്തിന് വെള്ളം ഒരു സംയുക്തമാണ്. അതിലടങ്ങിയ ഓക്സിജനും ഹൈഡ്രജനും മൂലധാതുക്കളും. വിഭജിക്കപെടാനാവാത്ത ചെറുകണങ്ങളാണ് മൂലധാതുക്കൾ എന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഡാൾട്ടൺ എന്ന ആംഗലശാസ്ത്രജ്ഞൻ പരമാണുക്കൾ (ആറ്റം) കൂടിച്ചേർന്ന അണുക്കളുണ്ടാകുന്നു എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ കണ്ടുപിടിത്തം ആറ്റമിനെപറ്റിയുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾക്കു പുതിയ ഉത്തേജനം നൽകി.

മെൻഡലേവ് എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ “പീരിയോഡിക്കൽ നിയമം” പദാർത്ഥത്തിന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ കൂടുതൽ വെളിപെടുത്തി. പദാർത്ഥഘടനയെപ്പറ്റിയുള്ള ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അടിത്തറയായിട്ടാണ് മെൻഡലേവിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്.

പ്രകൃതിയിൽ മൗലികങ്ങളായ പലതരം രാസധാതുക്കളുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. ഓരോ ധാതുവും നിർദ്ദിഷ്ടസ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയ പരമാണുക്കളുടെ സംയോജനഫലമാണ്. ഈ പരമാണുക്കൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നൂറോളം മൂലധാതുക്കൾ അറിയപ്പെട്ടവയായുണ്ട്. നമ്മുടെ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും മൂലധാതുക്കളുടെ വിവിധ തോതിലുള്ള സംയോജനത്തിന്റെ ഫലമാണ്.

മെൻഡലേവിന്റെ ‘പീരിയോഡിക്കൽ നിയമം’ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട കാലത്ത് പരമാണുവിന്റെ സത്തയുടെ അന്തർഭാഗത്തേയ്ക്കു കടന്നുചെല്ലാനും അതിന്റെ നിഗൂഢസ്വഭാവങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനും ശാസ്ത്രത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ആറ്റമെന്നത് ഭൗതിക പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ, അവിഭാജ്യമായ കണികയാണെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ മൂലധാതുക്കളുടെ മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവയുടെ പരസ്പരബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റിയും മെൻഡലേവിന്റെ സിദ്ധാന്തം തന്നെ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു.

ഈ സിദ്ധാന്തമാണ് രാസധാതുക്കളടങ്ങിയ പരമാണുക്കളുടെ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ പരിശോധിക്കാനും അവയുടെ ആഭ്യന്തര ഘടനയെ വിശകലനം ചെയ്യാനും പിന്നീടുണ്ടായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് പ്രചോദനം നൽകിയത്. 1885-ൽ പരമാണുവിൽ അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ വിദ്യുൽക്കണങ്ങളടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. 1896-ൽ ബെക്കർലി എന്ന ഫ്രഞ്ചുശാസ്ത്രജ്ഞൻ റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റി കണ്ടുപിടിച്ചു. യുറേനിയം, റേഡിയം, തോറിയം തുടങ്ങിയ ചില ധാതുക്കളുടെ പരമാണുക്കൾ ഇടവിടാതെ എനർജി (ശക്തി) വിസർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. രാസധാതുക്കളിൽ നിന്ന് ആൽഫാരശ്മികൾ, ബീറ്റാരശ്മികൾ, ഗാമാരശ്മികൾ എന്നീ പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്ന ചില രശ്മികൾ പുറപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും അവയിൽ ബീറ്റാരശ്മികൾ ഇലക്ട്രോണിന്റെ പ്രവാഹത്തെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതെന്നും റേഡിയോ ആക്റ്റിവിറ്റിയുള്ള ഒരു രാസധാതു മറ്റൊരു ധാതുവായി രൂപാന്തരപ്പെടുമെന്നും മറ്റും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു.

രാസധാതുവിന്റെ പരമാണുവിൽ പ്രോട്ടോൺ, ഇലക്ട്രോൺ എന്നിവ മാത്രമാണടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് എന്നാണ് അടുത്ത കാലം വരെ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പ്രോട്ടോണുകൾ പരമാണുവിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽ (Nucleus) നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും ഇലക്ട്രോണിന്റെ ഒരു ഭാഗം കേന്ദ്രബിന്ദുവിലും മറ്റൊരു ഭാഗം കറങ്ങിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ട് കേന്ദ്രബിന്ദുവിന് ചുറ്റുമായും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നുമാണ് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽ എലക്ട്രോണുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതിനെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദങ്ങളുണ്ടായി.

1932-ൽ ഏതാണ്ട് പ്രോട്ടോണുകളുടെ വലിപ്പമുള്ള മറ്റൊരു കണിക കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിന് നൈട്രോൺ എന്നു പറയുന്നു. കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽ പ്രോട്ടോണും നൈട്രോണുമാണടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് എന്നാണ് ഇപ്പോൾ മിക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും വിശ്വസിക്കുന്നത്. കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽ നിന്ന് ബീറ്റാ രശ്മികളെ വിഘടിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് ഇലക്ട്രോണുകൾ പ്രവഹിക്കുന്നത് എന്നും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രോട്ടോണും നൈട്രോണുമടങ്ങിയ കേന്ദ്രബിന്ദുവിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി പ്രോട്ടോൺ, നൈട്രോൺ എന്നിവയ്ക്കുപുറമേ ഇലക്ട്രോൺ, പോസിറ്റ്രോൺ, മെസോൺ, നെയിറ്റ്റിനോ, ഫോട്ടോൺ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില “മൗലിക” കണികകളും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ആറ്റം അവിഭാജ്യമായ ഭൗതിക കണികകളാണെന്ന പഴയ നിഗമനം തകരുകയും സങ്കീർണവും ജഡിലവുമായ പദാർത്ഥ ഘടനയുടെ ആന്തര സത്തയെപ്പറ്റി മുമ്പൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അറിവ് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇതിന്റെ അർത്ഥം ആധുനിക ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ആത്മീയവാദത്തിന്റെ വെള്ളക്കൊടി പറപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണോ? ഭൗതിക പദാർത്ഥം അപ്രത്യക്ഷമായെന്നാണോ? പദാർത്ഥത്തെ അണു, പരമാണു എന്നിങ്ങനെ വിഭജിച്ചാലും ശരി, പ്രോട്ടോൺ, നൈട്രോൺ എന്നിങ്ങനെ വിഭജിച്ചാലും ശരി, അതു നിലനിൽക്കുന്നത് മനസിനുള്ളിൽ മാത്രമാണോ? അതിന് വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു നിലനിൽപില്ലല്ലേ? ഇതാണ് ചോദ്യം.

ഈ ചോദ്യത്തിന് നാല്പത്തഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ സഖാവ് ലെനിൻ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:

> “വസ്തുതകളുടെ സത്ത അല്ലെങ്കിൽ അന്തസാരം ആപേക്ഷികമാണ്; വസ്തുതകളെപ്പറ്റിയുള്ള മനുഷ്യജ്ഞാനത്തിന്റെ നിലവാരത്തെ മാത്രമാണത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അഗാധത ഇന്നലെ പരമാണുവിനപ്പുറത്തേയ്ക്ക് കടന്നിരുന്നില്ല. ഇന്ന് അതു എലക്ട്രോണുകൾക്കും തരംഗങ്ങൾക്കുമപ്പുറത്തേക്കു പോകുന്നില്ല. പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിജ്ഞാനം നേടിയെടുത്ത ഈ ഓരോ നാഴികക്കല്ലുകളെയും സ്വഭാവ ആപേക്ഷികവും താൽക്കാലികവുമാണെന്നു ദ്വന്ദ്വമാനഭൗതികവാദം ഊന്നിപ്പറയുന്നു, പരമാണുവെപ്പോലെതന്നെ എലക്ട്രോണും അപാരമാണ്. പ്രകൃതി അനന്തമാണ്. പക്ഷേ, അതു അനന്തമായി തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും നിരീക്ഷണത്തിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി പ്രകൃതി നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അനിഷേധ്യമായും അനുപാധികമായും അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് ഭൗതികവാദത്തെ ആത്മീയവാദത്തിൽ നിന്നും വേർതിരിക്കുന്നത്.” (മെറ്റീരിയലിസം ആൻറ് എമ്പീരിയോ ക്രിട്ടിസിസം. പേജ് 264)

യാഥാർത്ഥ്യത്തിനുള്ള തെളിവ് അതിന്റെ പ്രയോഗമാണ് എന്നു മാർക്സിസം സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. പരമാണുവിന്റെ വിഘടനയിൽ നിന്നുണ്ടായ ജ്ഞാനം പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാമെന്നായിട്ടുണ്ട്. പരമാണുവിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പ്രചണ്ഡമായ ശക്തി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആറ്റം ബോംബുണ്ടാക്കപ്പെട്ടുന്നത്. അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യവാദികളെറിഞ്ഞ ആറ്റം ബോംബിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് നമ്മുടെ മാനസിക മണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നു എത്രയോ അകലെ കിടക്കുന്ന ഹിരോഷിമാപട്ടണം വെണ്ണീറായി. അതേ ആറ്റമിന്റെ പ്രചണ്ഡമായ ശക്തിയുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് സോവിയറ്റുയൂണിയൻ പ്രകൃതിയെ മാറ്റിമറിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്.

പക്ഷേ, കേശവദേവിന്റെയും ഭാസ്കരൻനായരുടെയും, ആത്മീയവാദികളായ പാശ്ചാത്യ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും അഭിപ്രായത്തിൽ എല്ലാം മായയാണ്! പരമാണുവും മായ, പരമാണുബോംബും മായ, ഹിരോഷിമയും മായ, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ മരണനൃത്തവും മായ, സോവിയറ്റുയൂണിയന്റെ കമ്മ്യൂണിസവും മായ! യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതോ, തലച്ചോർ എന്ന ഭൗതികപദാർത്ഥത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെ അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന അനർഘങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ മാത്രം!

പക്ഷേ, മുതലാളിത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ എല്ലാക്കാലത്തും ഇങ്ങനെയായിരുന്നില്ല, അവർ ഭൗതിക വാദത്തിലടിയുറച്ച ശാസ്ത്രത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സയൻസും മുതലാളിത്തവും ഒപ്പമാണ് വളർന്നത്. സയൻസ് മുതലാളിത്തത്തേയും മുതലാളിത്തം സയൻസിനേയും ഒപ്പം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. യന്ത്രവ്യവസായങ്ങൾ, ആവിക്കപ്പലുകൾ, വിദ്യുച്ഛക്തി മുതലായവയുടെ കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുതലാളിത്തം ലോകത്തിലൊട്ടുക്കും ആധിപത്യം നേടാൻ പുറപ്പെട്ടത്. അന്ന് മുതലാളിത്തത്തിന് യൗവ്വനകാലമായിരുന്നു. ഭാവിയിൽ തികഞ്ഞ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അത് ഭൂതകാലത്തിന്റെ പരിമിതികളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പഴഞ്ചൻ ധാരണകളെ ഇടിച്ചു തകർക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെന്നിക്കൊടി പറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതു മുന്നേറി.

പക്ഷേ, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി സ്ഥിതിയാകെ മാറി. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ചയവസാനിച്ചു. അതു നരയ്ക്കാനും മുരടിയ്ക്കാനും തുടങ്ങി, സാമ്രാജ്യാധിപത്യം, ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം, സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പം, സോവിയറ്റു യൂണിയന്റെ ആവിർഭാവം — മുതലാളിത്തത്തിന് ഭാവിയിൽ വിശ്വാസമില്ലാതായി. അതു തന്നിലേക്കുതന്നെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വലിഞ്ഞിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അത് ആത്മീയവാദത്തിന്റെ ചളിക്കുണ്ടിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. എന്നിട്ട്, തന്നെപോറ്റി വളർത്തിയ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുഖത്തേക്ക് അതു കാർക്കിച്ചുതുപ്പി. ഭൗതിക പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിഗൂഢതകളിൽ നിന്ന് ജീവനുള്ള പുതിയ സത്യങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതു കണ്ട് അതു പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. യാതൊന്നും നിലനിൽക്കുന്നില്ല. എല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു!

ഇത് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരാജയമല്ല, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ മരണവെപ്രാളം മാത്രമാണ്. ഭൗതിക ശാസ്ത്രം നശിക്കുകയല്ല, വളരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിനെ വളർത്താൻ പുതിയ ശക്തികൾ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുമുണ്ട്.

ഭൗതിക ശാസ്ത്രമാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിത്തറ. പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഘടനയെപ്പറ്റിയും സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള ഓരോ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തവും, ഭൗതിക ശാസ്ത്രത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഓരോ നേട്ടവും, മാർക്സിയൻ തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്നു.

ശാസ്ത്രം ഇന്ന് പ്രേതങ്ങളുടെയും ഞരമ്പുരോഗികളുടെയും ഭാഗത്തല്ല, മാർക്സിസത്തിന്റെ ഭാഗത്താണ്. ശവക്കുഴിയിലേക്കു കാലുനീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ശാസ്ത്രകാരന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും ഭാതിക ശാസ്ത്രത്തെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ്, പഴകി ജീർണിച്ച മതവിശ്വാസങ്ങളെ കെട്ടിപ്പുണരാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മാർക്സിസം മനുഷ്യന്റെ സർവതോന്മുഖമായ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ശാസ്ത്രത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ, മാർക്സിസം പ്രപഞ്ചത്തേയും സമുദായത്തേയും മനസിലാക്കാനുള്ള ഒരു തത്വശാസ്ത്രം മാത്രമല്ല; പ്രകൃതിയേയും സമുദായത്തേയും മാറ്റാനുള്ള തത്വശാസ്ത്രം കൂടിയാണ്. മാർക്സ് പറഞ്ഞു:

> “തത്വജ്ഞാനികൾ ലോകത്തെ പലതരത്തിലും വ്യാഖ്യാനിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്; അതിനെ മാറ്റുക എന്നതാണ് പ്രശ്നം.”

മറ്റൊരു വിധം പറഞ്ഞാൽ, മാർക്സിസം പ്രകൃതിയേയും സമുദായത്തേയും വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് അവയെ മാറ്റാൻ വേണ്ടിയാണ്; മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി അവയെ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. □

ആദ്യപതിപ്പ് — 1965 ഏപ്രിൽ
രണ്ടാം പതിപ്പ് — 1980 നവംബർ
പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ് , തിരുവനന്തപുരം

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ‘പാട്ടബാക്കി’ എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക് ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 3

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനങ്ങൾ
2. രണ്ടു ലോകങ്ങൾ
3. വ്യക്തിയും പ്രസ്ഥാനവും
4. സ്ത്രീയും പുരുഷനും
5. ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ
6. മാർക്സിസവും ഭൗതികവാദവും
7. മാർക്സിസവും മതവിശ്വാസവും
8. യേശുക്രിസ്തു മോസ്കോവിൽതന്നെ
9. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭക്തനോ ശത്രുവോ?
10. പ്രാർത്ഥനയും സാന്മാർഗ്ഗികബോധവും
11. പള്ളിക്കൂടത്തിലെ പ്രാർത്ഥന
12. അടിമത്തവും ക്രിസ്ത്യാനികളും
13. മാർക്സ് മുതൽ സ്റ്റാലിൻ വരെ
14. ലെനിന്റെ സംഭാവനകൾ
15. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃശക്തി
16. തത്വവും പ്രയോഗവും തമ്മിലുള്ള വിടവുനീക്കണം

വെബ് പതിപ്പ് കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10